

Ritva Mikkilä

Ruusujen kasvuissa

Esikoiskirja

Se on aina ollut minussa, kotoitunut sisälleni ja sisimpääni.

Se on yrittänyt esiin; potkiutunut ja kaivertanut minua.

Ukrin kautta sain voimaa ja rohkeutta synnyttää sisälläni uinuneen kapalolapsen. Syntymä sisältää yllätyksiä ja salaisuuksia – kirjankin syntymä.

Kirjoittaessani sain hetken olla itselleni totta ja vuodattaa sanojen sekä kyynelten mukana aitoa sisintäni. Uskon, että kirjallinen matkani jatkuu; sanallinen matka-asu lienee runo.

Kannen maalaus: Merja Flink

UKRI

Esikoiskirja

SE on aina ollut minussa, kotoitunut sisälleni ja sisimpääni. Se on yrittänyt esiin; potkiutunut ja kaivertanut minua.

VALVEUTUNUT ohjaaja Tarja **Kamppuri** huomasi sisimpäni tilan. Hän toi eteeni esitteen Ukrin järjestämästä ”Hyvinvointia kirjoittamalla”-kurssista. Hakeuduin sinne ja osaavissa käsissä sisimpäni myllerrys alkoi muovautua tekstiksi, runoiksi ja kirjoitelmiksi. Tällä kurssilla ollessani sain tiedon **Marija Vantin** kirjoittajakoulutuksesta. Sinnekin hakeuduin. Hain Ukri ry:n jäsenyyttä ja se minulle myönnettiin.

MIELESSÄNI oli ollut jokin aihe josta halusin kirjoittaa, mutta kurssin loputtua minut valtasi kuumen kaltainen myrskytily. Tajusin silloin,

että minun on pakko kirjoittaa omasta elämästäni. Ymmärsin, että sisimpäni oli vailla vastauksia ja tyytymätön. Minun oli selviteltävä elämäni rakenteita, haettava vastauksia ajoittain autenttiseen olotilaani.

En ollut edes voinut kuvitella sitä tunnetilaa mikä minut valtasi lähtiessäni tarkastelemaan kirjoittamalla elämäni alkuvaiheita. Aivan kuin olisin arastellen avaiillut sisimpäni kapaloita.

Tunnetilat vahahtelivat, ravistelivat, itkettivät ja väsyttivät. Sammioittain elämän tuskaa kertyi paperille. Kirjoittaminen yllätti. Omat vahvatkin mielikuvani alkoivat saada uudenlaista sisältöä. Yllättäen kirjoittaessani esimerkiksi

Tunnetilat vahahtelivat, ravistelivat, itkettivät ja väsyttivät.

lähennyinkin isääni, jota mielestäni vierastin.

KIRJOITTAMALLA perustelin elämäni tapahtumia. Hain ja sain selityksiä tapahtumien kulkuun. Kirjoittamisen seurauksena kokemani vapautuminen nosti ymmärrykseni tilaa. Iloitsin siitä, että en kuitenkaan ollut katkeroitunut ja siitä, että elämä tarjosi minulle tilaisuuden ja rohkeutta kirjoittaa tuskastani. Ymmärsin, että minä en ollut syyllinen kasvuni vaikeuksiin, ja että kirjoittamalla voin ehkä auttaa samankaltaisen asian kohdanneita kanssakulkijoita.

TÄMÄN prosessin aikana on syntynyt runoja, jotka myös toimivat ukkosjohdattimen tavoin. Seuraava kirjani on toivon mukaan runoteos, ja esikoiskirjani todennäköisesti saa jatkoa tunnistelllessani elämäni teitä.

RITVA MIKKILÄ

Kirjoittaja on Pohjois-Karjalan kirjailijayhdistys Ukri ry:n jäsen.